

**Aceasta este a patra parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!**

PETERKIN ȘI INSTINCTUL NEÎNDOIELNIC AL ANIMALELOR

În restaurantul și în bucătăria Hotelului Imperial era o agitație binevoitoare. O fetiță, favorita tuturor clienților obișnuiți și a personalului, fiica domnului Palfy, dirijor la Operă, se întorsese din tabără.

Lottie – nu – Lisa era la locul ei obișnuit, pe scaunul ei cu două perne mari, mâncând clătite umplute de parcă viața ei depindea de asta.

Clienții obișnuiți veneau la masă unul câte unul, mângâiau părul creț al fetei, o băteau ușor pe umăr, o întrebau dacă s-a simțit bine, remarcău că, la urma urmei, niciun loc nu putea fi mai frumos decât Viena cu tati aici, puneau pe masă tot felul de cadouri – dropsuri de gumă, ciocolată, praline, creioane colorate. Unul dintre ei a scos chiar din buzunar un mic cufăr de ace de modă veche și a observat cu jenă că fusese proprietatea fostei sale bunici. Apoi au salutat din cap pe domnul conductor Palfy și s-au întors la mesele lor. Astăzi chiar aveau să se bucure din nou de prânz, bieții "unchi" singuratici!

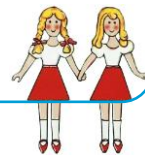
Dar nimeni nu avea un apetit mai bun decât însuși domnul Palfy. Întotdeauna subliniase cu tărie nevoia "tuturor artiștilor adevărați" de a fi singuri; întotdeauna crezuse că mariajul său este o greșală, un pas în lumea monotonă a clasei de mijloc; dar astăzi trăia un sentiment familial cald, care era cel mai "inartistic". Și când fiica lui l-a luat de mână cu un zâmbet timid, ca și cum ar fi vrut să-l împiedice să fugă, atunci, chiar dacă nu mânca tocană irlandeză, a simțit ceva ca o gălușcă în gât.

Notează cele mai importante informații din text!

Notițele pot fi sub formă de: hartă mintală, tabel, desene, etc.

LISA ȘI LOTTIE

S11
T4
L2

**Aceasta este a patra parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!**

Franz, chelnerul, a venit cu o altă clătită.
Lottie și-a scuturat buclele. "Nu aș putea, domnule Franz!,,
"Dar Lisa!", a strigat chelnerul cu reproș. "E doar a cincea!"
Când Franz, nedumerit, s-a întors la bucătărie cu a cincea clătită, Lottie și-a făcut curaj.

"Știi, tati", a spus ea, "în viitor voi mânca mereu la fel ca tine."

"Nu mai spune!" a strigat domnul Palfy. "Dar ce zici când mănânc șuncă afumată? Știi că nu suporti șunca afumată. Te face să te simți rău."

"Când vei mânca șuncă afumată", a spus ea mizerabil, "voi mânca clătite din nou." Uneori nu este chiar atât de ușor să fii propria ta soră!

Chiar atunci a apărut doctorul Strobel cu Peterkin, câinele său. "Uite, Peterkin", a spus doctorul cu un zâmbet. "Vezi, cine este aici! Du-te și salut-o pe Lisa!"

Peterkin a dat din coadă și a tropăit repede până la masa lui Palfy pentru a o saluta pe vechea lui prietenă, Lisa.

Când Peterkin a ajuns la masă, a mirosit-o pe fetiță, s-a întors și a tropăit repede înapoi la stăpânul său.

"Ce câine prost!" s-a plâns Dr. Strobel. "Nici măcar nu-și poate recunoaște cel mai bun prieten! Doar pentru că a fost plecată la țară pentru o săptămână sau două. Și oamenii spun o mulțime de prostii despre instinctul neîndoielnic al animalelor!"

Dar Lottie se gândea: "Ce bine că doctorii nu sunt la fel de deștepți ca și câinii!"

Notează cele mai importante informații din text!

Notițele pot fi sub formă de: hartă mintală, tabel, desene, etc.